

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק יז, בהר, שיחה ג

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

באדם עני,
שמוכר את עצמו לנכרי,
גאולה תהיה לו,
מ"אחד מאחיו או דודו או בן דודו,
או משאר בשרו ממשפחתו,
או השיגה ידו."

מהסדר של הקרובים שכתובים בתורה,
רואים שמי שהכי קרוב, הוא הראשון לזכות במשימה,
לגאול את בן משפחתו,
ואם העני השיג את הכסף לבדו, הוא גואל את עצמו.

לכאורה היינו חושבים שהכי הגיוני,
שהמשימה לגאול דווקא מיד תהיה על העני,
ולמה האבא בכלל לא מוזכר?
הוא הרי יותר קרוב מאח יקר.

אפשר לענות על השאלה,
כשמסתכלים על התמונה כולה,
מדובר על הידרדרות כספית בפרשה,
שיכולה לקרות כשלא שומרים את המצווה של שנת שמיטה.

קודם הוא צריך למכור את רכושו,
עד שלגוי הוא צריך למכור את עצמו,
ואילו יותר גרוע, "לעקר משפחת גוי," הוא מוכר את עצמו,
לחטוב עצים ולשאוב מים בשביל עבודה זרה תפקידו.

זה לא רק על הפסד של כסף שמדובר בתורה,

זה הקשר עם הקדוש ברוך הוא שצריך עזרה,
איך הוא הגיע לדרגה כל כך נמוכה שואלים?
כי הוא שכח שבאביו שבשמים מאמינים.

הדרגה הכי גבוהה של הנשמה זאת חכמה,
היא נקראת האבא והיא המקור לאמונה,
האמונה של העני נרדמה ולכן הוא לא מבחין,
שאפילו עבירה קטנה מפרידה בינו לבין אלוקים.

כשהאויבים ניסו להכריח את היהודים להשתחוות לאלילים,
למסור את נפשם על קידוש ה', אפילו פושעי ישראל היו מוכנים,
כי החכמה שבנשמה התעוררה והם החליטו החלטה,
שלהיפרד מה' לא בא בחשבון אפילו לדקה.

זו הסיבה,
שהמילה אבא לא כתובה,
כי האבא הפנימי שלו לא זוהר,
ולכן המאבק כל כך קשה ומצבו התדרדר.

אבל מאחדותו של ה' יהודי לא מתנתק אף פעם,
כי בהר סיני נהיינו עבדים לה' לעולם,
ולכן אנו בטוחים שבסוף הוא בטח יגאל,
ואם הקרובים לא יכולים לעזור, הוא יוצא לחופשי בשנת היובל.

הסיבה שלגאול את עצמו היא האופציה האחרונה,
היא בגלל "שחבוש לא יכול להתיר את עצמו", אפילו אם הוא ניסה.
קרוב משפחה צריך לבוא באהבה ולעזור לו להבין שהוא עבד של אלוקים,
ואז הוא גואל את עצמו ומחזק את הקשר שלו עם מלך מלכי המלכים.

בהר סיני - זה השם של הפרשה וההקדמה,
כי הדרך לשמור שלא ניפול למטה,
כשמתעסקים בטבע ועובדים את האדמה,
זה דווקא על ידי לימוד תורה.

עם כוחה של התורה לא רק נזכה לגאולה,
אלא לכל העולם תהיה עליה,
האדמה תשאר במצב של מנוחה,
וכולם יראו שלעבוד את ה' זה מביא את השמחה הכי גדולה!
